Pregaria.cat

Entrada

Com Déu

Per Lluis Salinas el dj., 07/09/2023 - 09:00

D'on ve el mal? Per què patim? Com pot ser que sembli que està tot mal fet?

És sorprenent que pugui existir el mal si existeix Déu. De fet, aquesta ha estat una pregunta que ha rondat pel cap de moltes persones al llarg de la història. És famosa la paradoxa d'Epicur que exposa el problema del mal: a Déu, pel fet de ser Déu, el definim com a omniscient, omnipresent, omnipotent i omnibenevolent. Tot i això, existeix el mal. D'aquesta manera, o Déu vol evitar el mal i no pot (així no seria omnipotent), o Déu pot evitar el mal i no vol (així no seria omnibenevolent), o Déu no pot ni vol evitar el mal. Així, doncs, si Déu pot i vol evitar el mal, com és que existeix el mal?

Efectivament, es tracta d'una paradoxa i es podria parlar molt d'ella. No obstant, i si ens plantegéssim el problema des d'un altre punt de vista? I si en comptes de mirar a Déu mirem a la creació, a la seva creació? Podríem situar el nostre punt de vista en l'ésser humà, concretament.

Evidentment, no té sentit que Déu creï quelcom dolent. L'ésser humà no és dolent. En cada persona es troba la potencialitat del bé. Ara bé, Déu no pot recrear un altre déu, perquè Déu només pot ser únic. És a dir, qualsevol creació serà quelcom diferent a Déu, quelcom diferent a la perfecció de la que parla Epicur en la seva paradoxa. Per això podem ser lliures, perquè som nosaltres, i no Déu, els que decidim sobre nosaltres mateixos.

Tenint en compte això, podríem pensar que l'arrel del mal no està en Déu, sinó que es troba, més aviat com a possibilitat en tot el que ens envolta?

De fet, el pecat, del que parla Ignasi al número [45] del llibre dels Exercicis espirituals, té molt a veure amb aquesta possibilitat del mal i, també, en la renúncia a la nostra condició, la humana, per intentar posseir la condició del mateix Déu.

Sembla com si la vertadera paradoxa fos que el mal, més que estar originat en Déu, es cola quan volem fugir de la nostra pròpia limitació i fragilitat i convertir-nos en Déu mateix. Ara bé, quants déus pot suportar el nostre món?